

A venit să aducă sabia

GELU MURARIU
Publicist, SUA

Îndopați până la saturație cu obiceiuri și atmosferă de sărbătoare, devenim, cu timpul, imuni la mesajul Sărbătorii Nașterii lui Isus Hristos, sau, așa cum a intrat în uzanță, Crăciunul. Menit a fi o sărbătoare închinată Mântuitorului, Crăciunul s-a lăștit în zilele noastre la dimensiunile unui întreg sezon. Inundat cu un potop de imagini, care ne captează privirile, și melodramatizat prin creații muzicale inspirate tot mai mult din repertoriul păgân, sezonul reușește să împingă pe planul al doilea evenimentele unice, istorisite în Cuvânt, sedimentând mesajul Scripturii sub un strat gros de povestiri siropoase, ritualuri de familie și manipulări comerciale.

Ne istovim alergând prin labirintul magazinelor universale în căutarea cadoului perfect, ca și cum sărbătoarea ar fi dedicată părinților, copiilor, soților, soțiilor, fraților, surorilor, prietenilor, etc. Lungi liste de cumpărături, întocmite cu grijă, ne stresează memoria, nu cumva să uităm pe cineva, desigur în afară de ...El. Lui Cristos nu-I putem oferi un cadou cumpărat la supermarket.

Resturile calcinate ale unei cruci dintr-o biserică incendiată de musulmani în Siria

Când începe serviciul divin din biserică, în seara de ajun, suntem prea epuizați să mai putem participa cu duhul la încercarea predicatorului de a evoca scenele biblice, devenite prea familiare, ca să mai stârnească în noi emoții sfinte. Gândul ne zboară la masa festivă care urmează, trecem în revistă încă o dată lista invitaților și zâmbim involuntar, anticipând surpriza musafirilor, când le va fi servită noua rețetă de prăjitură. Anticipăm cu nerăbdare felicitările și laudele pentru reușita serii. Încercăm să ghicim cât de inspirați am fost alegând cadourile și ne imaginăm în gând reacția fiecăruia dintre cei dragi, în clipa desfacerii ambalajului. Facem inventarul gustărilor pregătite pentru colindători și ne „rugăm” pentru reușita serii, în care am investit atâta pregătire, efort, energie, cheltuială și emoții.

Pentru Maria și Iosif, nașterea lui Isus a fost mai degrabă începutul unui drum al pribegiei și al suferinței, care-i purta departe de intimitatea căminului lor. Cea mai sfântă dintre mame a fost nevoită să nască departe de casă, privată de cele mai elementare condiții ale confortului și igienei cerute de

„De altfel, toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor fi prizonieri.”
2 Timotei 3.12

